

مقایسه اثر متوكسیفلوران و لیدوکائین بر روی درد سیستوسکپی

دکتر علیرضا جعفری

استادیار بیهودی و مراقبت‌های ویژه، مرکز تحقیقات بیهودی، بیمارستان شهید لبافی‌نژاد، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر ناصر شخص سلیم

دانشیار اورولوژی، مرکز تحقیقات اورولوژی، بیمارستان شهید لبافی‌نژاد، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر محمدرضا کامرانمنش^۱

استادیار بیهودی و مراقبت‌های ویژه، مرکز تحقیقات بیهودی، بیمارستان شهید لبافی‌نژاد، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر هستی حسنی

دستیار بیهودی و مراقبت‌های ویژه، مرکز تحقیقات بیهودی، بیمارستان شهید لبافی‌نژاد، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر بابک قرایی

استادیار بیهودی و مراقبت‌های ویژه، مرکز تحقیقات بیهودی، بیمارستان شهید لبافی‌نژاد، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

Comparison between Methoxyflurane and lidocaine gel on cystoscopy pain

Alireza Jafari, MD

Naser Shakhs Salim, MD

Mohammadreza Kamranmenesh, MD

Hasti Hasani, MD

Babak Gharaee, MD

ABSTRACT

Background: Several methods exist for reducing postoperative cystoscopy pain. This study compared the effects of lidocaine gel and methoxyflurane on cystoscopy pain.

Materials and Methods: In this randomized clinical trial patients between 20 to 55 years undergoing cystoscopy were enrolled after obtaining written informed consent. Furthermore, heart rate, blood pressure, arterial oxygen saturation and pain (based on numerical scores from zero to 100) before intervention when prescribing medication, when entering the device through the bladder and 15 minutes after the operation. two groups were compared. Methoxyflurane was applied by PENTHROX inhaler. (Methoxyflurane % concentration 0.5-0.7%). For each patient a maximum of 1 vial (about 3ml) was administered. Two weeks later, BUN, Cr, SGPT, SGOT, Alkaline phosphatase were measured.

Results: The numerical scores for pain were clearly lower for Methoxyflurane ($p<0.0001$). Interest of the patient to repeat the method used was significantly higher in Methoxy group ($P <0/0001$). 28/30 of those in Methoxy vs. 18/30 patients in the L group favored to repeat same practice. Opioid usage was significantly lower in Methoxy group ($P <0/0001$). Systolic blood pressure in both groups were the same. Cystoscopic pain during insertion to bladder was significantly lower in Methoxy group.

Conclusion: Methoxyflurane is an effective analgesic for pain associated with rigid cystoscopy in men less than 55 years. It reduced the amount of opioid drug during entering the cystoscope into the bladder.

Keywords: Methoxyflurane, lidocaine, pain, cystoscopy

چکیده:

نویسنده مسؤول / Mrz_kamranmanesh@yahoo.com .

مقدمه: روش‌های متعددی برای کاهش درد بعد از عمل سیستوسکوپی وجود دارد. در این مطالعه به مقایسه اثر متوكسیفلوران و ژل لیدوکائین بر روی درد بعد از سیستوسکوپی پرداختیم.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه در مداخله‌ای که به صورت کارآزمایی بالینی تصادفی غیر کور انجام شد، بیماران بین ۲۰ تا ۵۵ سال تحت سیستوسکوپی پس از اخذ رضایتنامه کتبی وارد مطالعه شدند. در ادامه بیماران به صورت تصادفی در دو گروه قرار گرفتند؛ یک گروه ۱۵ دقیقه قبل از انجام عمل ۲۰ سی‌سی ژل لیدوکائین^۲ درصد گرفتند و یک گروه ۱۰-۸ نفس عمیق از متوكسیفلوران استنشاق کردند. در ادامه ضربان قلب، فشار خون، اشباع اکسیژن شریانی و درد (بر اساس نمره عددی درد از صفر تا ۱۰۰) قبل از مداخله، هنگام تجویز دارو، هنگام ورود سیستوسکپ، هنگام بررسی داخل مثانه، بلافاصله بعد از عمل و ۱۵ دقیقه بعد از عمل بررسی و در دو گروه مقایسه شد. در هر مقطعی از مطالعه در هر گروه اگر بیمار درد با نمره بیشتر از ۳۰ پیدا کرد آلفنتانیل ده میکروگرم به ازاء هر کیلوگرم تجویز شد و میزان مصرف آلفنتانیل در دو گروه مقایسه شد. برای تجویز متوكسیفلوران از پنتراسک استنشاقی^۳ همراه activated charcoal scavenging chamber استفاده کردیم. (غلظت متوكسیفلوران ۰/۵٪-۰/۰٪).

به هر بیمار حداکثر ۱ ویال (معادل ۳ میلی‌لیتر) تجویز شد. دو هفته بعد BUN, Cr, SGPT, SGOT و آلkalین فسفاتاز بیماران اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: میزان نمره عددی درد به صورت واضحی در گروه متوكسیفلوران در تمامی مراحل اندازه گیری پایین‌تر بود ($P<0/0001$).

میزان علاقه بیمار برای تکرار مجدد روش به کار رفته به صورت معنی‌داری در گروه متوكسیفلوران بالاتر بود ($P<0/0001$). ۲۸,۳۰ نفر در گروه متوكسیفلوران در مقابل ۱۸,۳۰ نفر در گروه لیدوکائین علاقه برای تکرار مجدد روش به کار رفته داشتند. میزان مصرف مخدر به صورت معنی‌داری در گروه متوكسیفلوران پایین‌تر بود ($P<0/0001$). فشار خون سیستولیک در دو زمان لحظه ورود سیستوسکوپ و معاینه داخل مثانه بین دو گروه تفاوت معنی‌داری داشت.

نتیجه‌گیری: متوكسیفلوران یک مسکن مؤثر برای دردهای مرتبط با سیستوسکوپی انعطاف‌ناپذیر در مردان کمتر از ۵۵ سال است که اثر کاهش مصرف مخدر طی ورود سیستوسکوپ و مشاهده داخل مثانه را داشته است.

گلوازگان: متوكسیفلوران، لیدوکائین، درد، سیستوسکوپی

². PENTHROX inhaler

مقدمه

مطالعات مختلف جهت تعیین و مقایسه میزان اثربخشی روش‌های مختلف وجود دارد. از جمله این روش‌ها استفاده از نیتروس اکساید استنشاقی، ژل لیدوکایین، ژل لیز کننده و افراش فشار هیدروستاتیک^۳ برای متسع کردن مجرای بولبار را می‌توان نام برد.

متوكسی‌فلوران گازی است با خواص هوشبری که با دوزهای اندک (دو دهم تا هفت دهم درصد) خواص بی‌دردی سریع‌الاثر مناسبی نشان داده است. به دلیل متابولیت‌هایی مانند فلورايد آزاد، اسید اگزالیک، دی‌فلورومتوکسی استیک اسید در بیماران کبدی و کلیوی منع مصرف دارد. ما در این مطالعه به مقایسه اثر متوكسی‌فلوران و ژل لیدوکائین بر روی درد بعد از سیستوسکپی پرداختیم.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه مداخله‌ای که به صورت کارآزمایی بالینی غیر کور انجام شد، تعداد شصت بیمار (سی بیمار در گروه متوكسی‌فلوران و سی بیمار در گروه ژل لیدوکایین) وارد گشتند. بیماران بین ۲۰ تا ۵۵ سال تحت سیستوسکپی پس از اخذ رضایتنامه کتبی (بعد از ادائی توضیحات لازم) وارد مطالعه شدند. معیارهای خروج شامل سابقه حساسیت به هرکدام از داروهای لیدوکائین و متوكسی‌فلوران، مصرف همزمان داروهای مسکن در ۲۴ ساعت اخیر، سن بالای ۵۵ سال، اعتیاد به مواد مخدر، نارسایی کلیوی، سابقه نوروپاتی، و بیماری کبدی بود. در ادامه بیماران به صورت تصادفی ساده (یکی در میان) در دو گروه قرار گرفتند که یک گروه ۱۵

سیستوسکپی یک متد مؤثر، مطمئن و آسان برای تشخیص و پیگیری در بیماران با هماچوری، نشانه‌های راه ادراری تحتانی و تومورهای مثانه و یکی از شایع‌ترین آزمون‌ها در بیماران سرپایی ارولوژی در کلینیک‌ها است. در مقایسه با سیستوسکپی انعطاف‌ناپذیر، سیستوسکپی انعطاف‌پذیر سبب درد کمتری می‌شود و با علائم کمتری بعد از انجام فرآیند همراه است. اگرچه سیستوسکپی انعطاف‌پذیر معمولاً به خوبی تحمل می‌شود ولی بعضی از بیماران به خصوص در لحظه ورود سیستوسکپ احساس ناراحتی می‌کنند. (۱، ۲ و ۳)

درد حوالی عمل سبب افزایش موربیدیتی بیمار می‌شود. پاسخ‌های رفلکسی سوپراسگمنتال به درد سبب افزایش تون سمپاتیک، افزایش کاتکول آمین و ترشح هورمون کاتابولیک و کاهش هورمون‌های آنabolیک می‌شود در نتیجه یک وضعیت هایپر متابولیک رخ می‌دهد و مصرف اکسیژن افزایش می‌یابد. پاسخ استرسی ممکن است یک فاکتور مهم در ایجاد هایپرکواگولوپاتی بعد عمل باشد و در نتیجه ممکن است با بروز وقایع مرتبط با هایپرکواگولوپاتی مثل ترومبوز وریدی عمیق و ایسکمی میوکارد همراه باشد. پاسخ استرسی ممکن است با بهبود نامطلوب زخم و دپرشن عملکرد ایمنی همراه باشد. کنترل درد و پاسخ استرسی سبب کاهش این مشکلات و بهبود پیامد بیماری می‌شود. (۵)

روش‌های متعددی برای کاهش درد بعد از عمل سیستوسکپی وجود دارند که هر یک کارآیی و اثربخشی خاص خود را دارد و لذا نیاز به انجام

^۳. Bag Squeeze

در هر مقطعی از مطالعه در هر گروه اگر بیمار درد با نمره بیشتر از ۳۰ پیدا می‌کرد (بر اساس مقیاس دیداری درد استاندارد شده) آلفنتانیل ده میکروگرم در هر کیلوگرم تجویز شد و میزان مصرف آلفنتانیل در دو گروه مقایسه شد.

برای تجویز متوكسیفلوران از پنتراس Medical Developments International (Activated, Melbourne, Australia) همراه (charcoal scavenging chamber استنشاقی) استفاده کردیم. از بیمار خواسته شد که با انگشت خود روی دریچه رقیق کننده را بپوشاند (غلظت متوكسیفلوران = ۰/۵-۰/۷٪) و قسمت دهانی دستگاه استنشاق را در داخل دهان خود بگذارد و از طریق قسمت دهانی یا بینی بازدم کند.

به هر بیمار حداکثر ۱ ویال (معادل ۳ میلی‌لیتر) بدون همراهی با اکسیژن مکمل تجویز شد. هر تکنیسین بیهوشی در شیفت کاری خود برای دو بیمار متوكسیفلوران تجویز کرد(۴). هر دستگاه استنشاقی تنها برای یک بیمار استفاده شد. ۲ هفته بعد SGOT, SGPT, Cr, BUN, و آکالالین فسفاتاز بیماران اندازه‌گیری شد. متوكسیفلوران یک هوشبر استنشاقی فلورینه هیدروکربنی با ویال‌های ۳ سی سی در دسترس است که در پنتراس استنشاقی به کار می‌رود. پنتراس استنشاقی یک تیوب پلاستیکی با یک دریچه یک طرفه است. ۳ سی سی متوكسیفلوران داخل آن ریخته می‌شود. اگر دریچه رقیق کننده باز باشد غلظت متوكسیفلوران ۰/۲-۰/۰٪ و اگر بسته باشد ۰/۰-۰/۵٪ است و یک منفذ اکسیژن نیز دارد.

دقیقه قبل از انجام عمل ژل لیدوکائین گرفتند و یک گروه قبل از ورود سیستوسکپ متوكسیفلوران دریافت کردند.

در گروه لیدوکائین قبل از مداخله ضربان قلب، فشار خون، اشباع اکسیژن شریانی و درد (بر اساس نمره عددی درد از صفر تا ۱۰۰) اندازه‌گیری شد. سپس ژل لیدوکائین ۲٪ را به میزان ۲۰ سی سی داخل مجا را به مدت ۱۵ دقیقه کلامپ کردند. در حین تزریق ژل نیز ضربان قلب، فشار خون، اشباع اکسیژن شریانی و درد اندازه‌گیری شد. بعد از ۱۵ دقیقه ورود دستگاه انجام شد. مجدداً ضربان قلب، فشار خون، اشباع اکسیژن شریانی و درد در این مرحله اندازه‌گیری شد و این اندازه‌گیری‌ها در هنگام بررسی داخل مثانه، بلاfaciale بعد از عمل و ۱۵ دقیقه بعد از عمل تکرار شد. در گروه متوكسیفلوران قبل از مداخله ضربان قلب، فشار خون، اشباع اکسیژن شریانی و درد (بر اساس نمره عددی درد) اندازه‌گیری شد. سپس از بیمار خواسته شد قسمت دهانیدستگاه استنشاق را داخل دهان خود بگذارد و ۸ تا ۱۰ نفس عمیق بکشد و از طریق بینی یا قسمت دهانی بازدم کند. سپس ژل لوبریکانت را در داخل مجا را تزریق کردند و در هنگام تزریق ژل نیز ضربان قلب، فشار خون، اشباع اکسیژن شریانی و درد اندازه‌گیری شدند. سپس ورود دستگاه انجام شد. مجدداً ضربان قلب، فشار خون، اشباع اکسیژن شریانی و درد در این مرحله اندازه‌گیری شد و این اندازه‌گیری‌ها در هنگام بررسی داخل مثانه، بلاfaciale بعد از عمل و ۱۵ دقیقه بعد از عمل تکرار شد.

جدول ۱. میانگین \pm انحراف معیار نمره درد بین گروه لیدوکائین و متوكسیفلوران

P	متوكسیفلوران	لیدوکائین	مداخله
<0.0001	۶±۴/۹	۱۲/۷±۵/۸	تزریق ژل
<0.0001	۱۳/۳±۶/۱	۳۲±۹/۹	ورود سیستوسکپ
<0.0001	۱۵/۳±۶/۳	۲۴±۹/۷	معاینه داخل مثانه
0.003	۱۴±۴/۹	۱۷/۳±۶/۹	بلافاصله بعد از سیستوسکپی
0.009	۴/۳±۳/۴	۱۴/۳±۵/۱	۱۵ دقیقه بعد از سیستوسکپی

جدول ۲. شیوع نمره درد بین گروه لیدوکائین و متوكسیفلوران

متوكسیفلوران	لیدوکائین	نمره درد	
۱۲	۲	۰	تزریق ژل
۱۸	۱۸	۱۰	
	۱۰	۲۰	
۲۲	۲	۱۰	ورود سیستوسکپ
۶	۴	۲۰	
۲	۱۲	۳۰	
	۱۰	۴۰	
	۲	۵۰	
۱۶	۶	۱۰	معاینه داخل مثانه
۱۲	۱۰	۲۰	
۲	۱۰	۳۰	
	۴	۴۰	
۱۸	۱۲	۱۰	بلافاصله بعد از سیستوسکپی
۱۲	۱۴	۲۰	
	۴	۳۰	
۲۶	۱۶	۱۰	۱۵ دقیقه بعد از سیستوسکپی
۴	۱۴	۲۰	
		۳۰	

نتایج

بود؛ در صورتی که در گروه متوكسیفلوران در هنگام معاينه داخل مثانه نياز به تجويز مخدر نبود.

بحث و نتیجه‌گيري

اطلاعات ما نشان مى‌دهد که متوكسیفلوران به صورت واضحی کاهش درد بهتری در طول سیستوسکپی غیر انعطاف‌پذیر در مقایسه با ژل لیدوکائین دارد و با رضایت بیشتر بیماران همراه بوده است.

سیستوسکوپی غیر انعطاف‌پذیر يك روش شایع فرآيندي است که به سختي تحمل مى‌شود و فوایدي در مقایسه با سیستوسکپی انعطاف‌پذير دارد که شامل قيمت پايین‌تر، فيلد بینائي بهتر و زمان تحريك كوتاه‌تر است.

در مطالعه ما اگر چه نمره درد در تمام مراحل ريجيد سیستوسکپی با ژل لیدوکائين متفاوت بود ولی از نظر باليني تفاوت در دو مرحله ورود سیستوسکپ و معاينه داخل مثانه مهم و معنى‌دار بود، برای اينکه ميانگين نمره درد در گروه متوكسیفلوران پايین‌تر از ۳ بود و نياز به هيج مداخله‌اي نظير تزريق ضد درد نبود. راه‌هاي متفاوتی تاکنون برای کاهش درد ناشی از سیستوسکپ استفاده شده است مثل ژل لیدوکائين هييدروكلرايد، ژل لیدوکائين دي‌متيل سولفوكسайд، و داروهای غير استروئيدي ضد التهابي، نيتروس اكسايد استنشاقی، كتامين داخل اورتراج و حتى گوش دادن به موسيقى در حين سیستوسکوبی غير انعطاف‌پذير.

استفاده از لیدوکائين داخل مجا هنوز مورد بحث است.

ميانگين نمره درد بين دو گروه ليدوکائين و متوكسیفلوران در تمامي مراحل بين دو گروه تفاوت معنى‌دار نشان داد (جدول ۱). ميزان نمره عددی درد به صورت واضحی در گروه متوكسیفلوران در تمامي مراحل اندازه‌گيري پايان‌تر بود.

انسيدانس نمرات مختلف درد بين دو گروه در مراحل مختلف انجام سیستوسکپی در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

ميانگين فشار خون‌های سیستوليك و دیاستوليك و ضربان قلب در بين دو گروه تفاوت معنى‌دار نداشته است.

ميانگين فشار خون سیستوليك در گروه ليدوکائين در زمان ورود سیستوسکپ و معاينه داخل مثانه نسبت به زمان اوليه (بدو ورود) تفاوت معنى‌داری نشان داد.

ميزان علاقه برای تكرار مجدد روش به کار رفته به صورت معنى‌داری در گروه متوكسیفلوران بالاتر بود. ($P<0.0001$)

۲۸ نفر از ۳۰ نفر در گروه متوكسیفلوران در مقابل ۱۸ نفر از ۳۰ نفر در گروه ليدوکائين علاقه برای تكرار مجدد روش به کار رفته داشتند.

ميزان مصرف مخدر به صورت معنى‌داری در گروه متوكسیفلوران پايین‌تر بود ($P<0.0001$).

ميزان مصرف آلفنتانيل در گروه ليدوکائين در زمان ورود سیستوسکپ $875/7 \pm 45/2$ ميكروگرم بود؛ در صورتی که در گروه متوكسیفلوران در زمان ورود سیستوسکپ نياز به تجويز مخدر نبود.

ميزان مصرف آلفنتانيل در گروه ليدوکائين در هنگام معاينه داخل مثانه $400/8 \pm 50/6$ ميكروگرم

متوكسیفلوران یک هوشبر استنشاقی فلورینه هیدروکربن است که خواص ضد درد قوی دارد. این خصوصیت در بین سایر هوشبرهای استنشاقی بی نظیر است.

متوكسیفلوران تاکنون برای تعویض پانسمان سوختگی و ترومای اندامها تاکنون به کار رفته است.

واسیاک^۷ و همکارانش تأثیر متوكسیفلوران را در کاهش درد و اضطراب در هنگام مراقبت از زخم را بروی بیماران سرپایی گزارش کردند.^(۸)

بیبل^۸ و همکاران گزارش کردند که متوكسیفلوران یک ضد درد قوی در درمان درد در جراحت اندامها در کودکان بین سن ۶-۱۳ سال است و آموزش قبل و حین پروسیجر وجه مهمی در استفاده از متوكسیفلوران است به خصوص وقتی نمره درد اولیه پایین باشد. و به نظر می‌رسد اگر قبل از تحریک دردناک بیمار نتواند به یک سطح بی‌دردی کافی برسد کمتر به عنوان یک عامل مؤثر باشد.^(۹)

نیتروس اکساید هوشبر دیگری است که در فرآیندهای ارولوژیک مثل ESWL و سیستوسکپی انعطاف‌پذیر و بیوپسی پروستات به کار می‌رود و به عنوان یک هوشبر مؤثر و ارزان در بی‌دردی گزارش شده است.

تا جایی که ما می‌دانیم مطالعه ما اولین RCT در مورد اثرات متوكسیفلوران در درد ناشی از سیستوسکپی غیر انعطاف‌پذیر است و اثر این هوشبر استنشاقی را در غلظت‌های زیر بیهوشی در

آرونсон^۴ و همکاران متاآنالیزی را انجام دادند و در آن مطالعه پیشنهاد کردند که تزریق ژل حین سیستوسکوپی انعطاف‌پذیر، دردهای متوسط تا شدید را کاهش می‌دهد.^(۶)

پاتائل^۵ و همکاران در متاآنالیز دیگری هیچ اثر مهمی از نظر آماری را در لیدوکائین اینترالورترال گزارش نکردند.^(۷)

مطالعه ما نشان داد که میانگین نمره درد در هنگام مشاهده داخل مثانه و ورود سیستوسکپ در گروه لیدوکائین بالاتر از ۳ بود و بیماران نیازمند دریافت مخدر برای کاهش درد بودند.

بنابراین ژل لیدوکائین در کنترل درد به تنها یه ناتوان بود. استفاده از مخدر در هنگام مشاهده داخل مثانه و در طول ورود سیستوسکپ تفاوت‌های معنی‌دار از لحاظ آماری بین دو گروه داشت.

کشش مکانیکی به عنوان مکانیسم شناخته شده درد در حین سیستوسکپی است. لیدوکائین از Suburthelial تولید ایمپالس‌های نورونال جلوگیری می‌کند ولی نمی‌تواند درد اورترال را به صورت کامل بلوك کند و این به خاطر عصب‌گیری پیچیده اسفنکتور مثانه است.

تزورتزیس^۶ و همکاران شواهدی را در مورد استفاده از ژل لیدوکائین مطالعه کردند و به این نتیجه رسیدند که ژل لیدوکائین در هنگام کاتتریزاسیون در خانم‌ها و سیستوسکپی انعطاف‌پذیر در آقایان هنوز مورد سؤال است ولی استفاده درست از آن طی سیستوسکپی غیر انعطاف‌پذیر می‌تواند کمک کننده باشد.

⁴. Aarons

⁵. Patael

⁶. Tzortzis

⁷. Wasiak

⁸. Bable

هنگام ورود سیستوسکوپ و مشاهده داخل مثانه نشان می‌دهد.

متوكسی‌فلوران یک هوشبر ایمن بوده که در مقایسه با ژل لیدوکائین شروع اثر سریع‌تری داشت و به نظر می‌رسد که ضد درد مناسبی برای موارد سرپایی سیستوسکوپی غیر انعطاف‌پذیر است.

ما محدودیتهایی در این مطالعه داشتیم و نتوانستیم این مطالعه را به صورت دوسوکر طراحی کنیم برای اینکه از دو مدل دارو استفاده کردیم. ۱- هوشبر استنشاقی ۲- ژل

نتیجه‌گیری

متوكسی‌فلوران یک ضد درد مؤثر برای دردهای مرتبط با سیستوسکوپی غیر انعطاف‌پذیر در مردان کمتر از ۵۵ سال است که اثر کاهش دوز مخدر در طول ورود سیستوسکپ و مشاهده داخل مثانه داشته است.

REFERENCES:

1. Gunendran T, Briggs RH, Wemyss-Holden GD, Neilson D. Does Increasing Hydrostatic pressure) Bag squeeze) During flexible cystoscopy Improve patient comfort A Randomized, controlled study. *Urology*. 2008;72(2):255-8
2. Kobayashi T, Nishizawa K, Ogura K. Is instillation of anesthetic gel necessary in flexible cystoscopic examination? A prospective randomized study. *Urology*. 2003;61(1):65-8
3. Calleary JG, Masood J, Van-Mallaerts R, Barua JM. Nitrous oxide Inhalation to improve patient Acceptance and Reduce Procedure Related pain of flexible cystoscopy for men yourger than 55 years. *J Urol*. 2007; 178(1); 184-8
4. Grindlay J, Babel FE. Review article: Efficacy and safety of methoxyflurane analgesia in the emergency department and prehospital setting. *Emerg Med Australas*. 2009; 21(1):4-11.
5. Dahlgren BE. Fluoride concentrations in urine of delivery ward personnel following exposure to low concentrations of methoxyflurane. *J Occup Med* 1979; 21:624-6
6. Aaronson DS, Walsh TJ, Smith JF, Davises BJ, Hsieh MH and Konety BR. Meta- analysis : does lidocaine gel before flexibl e cystoscopy provide pain relif. *BJU Int* 2009; 104(4):506-9
7. Amit R, PATEL, J. Stephenjonres and Denise Babineau. Lidocaine 2% gel versus plain lubricating gel for pain reduction during flexible cystoscopy: A meta-analysis of prospective, randomized, controlled trials. *The journal of Urology*. 2008
8. pain in common diagnostic and therapeutic outpatient urological 12- Wasiak J, Mahar PD, Paul E, Menezes H, Spinks AB, Cleland H. Inhaled methoxyflurane for pain and anxiety relief during burn wound care procedures: an Australian case series. *Int Wound J*. 2012 Aug 27. [Epub ahead of print]
9. Babel F, Barnett P, Palmer G, Oakley E, Davidson A. A pilot study of inhaled methoxyflurane for procedural analgesia in children. *Paediatr Anaesth*. 2007 Feb; 17(2):148-53.